

Testament de Carnestoltes IV — Carnaval 1985

Estimats fills... de puta!

Arribada la trista hora
de concloure el Carnaval,
ara és temps de proclamar,
del rei, el desig final.

Poc temps ha durat la gresca,
poc temps ens hem divertit;
qui no s'ho hagi passat bé,
jo el proclamo "malparit"!

No és per falta de recursos
els qui no us ho passeu bé:
apunteu bé la recepta,
preneu llapis i paper.

Que mai no us falti, fills meus,
whisky, vodka, rom o vi,
pits, cigales, culs i conys,
coca, herba i bon haixix.

Fixeu-vos bé, per exemple,
en els vostres capellans,
que, entre missa i funeral,
donen per cul escolans.

I deixo ara els consells
per poder-vos fer avinent
del rei Carnestoltes IV
son il·lustre testament.

Tarragona, a 19 de febrer de 1985
«Esgotades tinc les forces
de follar sense parar;
ben esmolat tinc el colze
d'aixecar el got per xumar.

Maleeixo la Quaresma,
que s'endú mon curt regnat.
Sapigueu ara l'herència
i accepteu ma voluntat.

Deixo a la Conselleria

de Festes i Joventut
mon profund agraïment
pel Carnaval que han fotut.

També els ha estat llegat
—perquè beguin com a *Dallas*—
deu mil caixes de mitjanes
per no haver de baixar escales.

A l'Ajuntament en ple
ara m'haig de carregar.
Fixa't si són boteruts
que la plaça han d'arreglar

quan aquest bon Carnaval
ja estava a punt d'acabar.
La cosa era molt clara:
em volien putejar.

I què cony va succeir
mentre deia el meu sermó:
allò, més que ser un bon micro,
s'assemblava a un vell condó!

Deixo xiulets, motos i cascos
als dropos de la Guàrdia Urbana:
que treballin per Carnaval!,
que deixin estar la fulana!

Deixo sense gaires ganes
als diaris de la ciutat,
per massa conservadors,
lliçons de modernitat.

I si són curts de gambals
i no ho volen tenir clar,
que estudiïn llengua i història:
aquí es parla en català.

Perquè no tingueu problemes
amb cementiris i morts,
us deixo, tarragonins,
tots els meus terrenys i horts

perquè tots us hi enterreu
com aquell qui diu, *in situ*,
i no toqueu més els collons

amb l'assumpte del Llorito.

Per evitar malentesos
entre colles de castells,
felicito totes dues
i els dono els meus consells.

Demano als matalassers
que no donin tanta guerra,
que no siguin tan borratxos
per no anar sempre per terra.

I també a la Colla Jove,
a la colla dels baietes,
que deixin de fer el *capullo*
i no siguin culturetes.

Perquè enguany acabeu
amb tota aqueixa *bassòfia*
que amb moto es passeja
i que en diem la bòfia,

us llego, tarragonins,
mil quilos de goma-dos
perquè ja fotin el camp
els hispànics invasors.

Deixo als merdosos ganxets,
pel brut xou de les tomaques,
cent mil pots de sulfumant
perquè es treguin bé les taques.

També deixo a aquests de Reus
un vídeo de mon regnat
perquè aprenguin com es fa
un Carnaval ben sonat.

Llego, doncs, a Tarragona
el dret de fotre's de la gent,
del nostre estimat Recasens
i del fotut Ajuntament.

Visca la festa i fora la moral,
i quan tristament m'hagueu d'enterrar,
us prego que segueixi la bacanal.
No pareu de cridar, ballar i cardar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Cinquè»